

Επίθεση σε ηγουμένους του Αγίου Όρους από την Μητρόπολη Πειραιώς.

Ερωτήματα προκαλεί η στάση της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς που έχει βαλθεί να δικαιώσει τους επικριτές της οι οποίοι υποστηρίζουν ότι πάσχει από σύνδρομο καταδίωξης...

ΕΚΤΑΚΤΗ ΔΙΠΛΗ ΣΥΝΑΞΗ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΡΟΥΤΙΝΑΣ Ή ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΑΣ;

«Το αγιώνυμο Όρος υπήρξε ανέκαθεν, στην ιστορική του πορεία, το ισχυρό προπύργιο της Ορθοδοξίας, ο ισχυρός κυματοθραύστης των ποικιλώνυμων αιρέσεων, ο θεματοφύλακας της Ορθοδόξου πίστεως, την οποία μας παρέδωσαν οι άγιοι και θεοκήρυκες απόστολοι και διατήρησαν απαραχάρακτη οι άγιοι και θεοφόροι Πατέρες διά των αγίων Οικουμενικών Συνόδων. Ανέδειξε διά μέσου των αιώνων πλήθος οσιομαρτύρων και νεομαρτύρων, όπως οι άγιοι οσιομάρτυρες οι υπό των λατινοφρόνων, (Πατριάρχου Ιωάννου Βέκκου και αυτοκράτορος Μιχαήλ Η΄ του Παλαιολόγου), μαρτυρήσαντες το 1275, αλλά και πολλούς άλλους οσίους μοναχούς που κατά καιρούς εδιώχθηκαν, φυλακίστηκαν, βασανίστηκαν, ή μαρτύρησαν για να κρατήσουν απαραχάρακτη την Ορθόδοξη πίστη.

Το ρωμαλέο Ορθόδοξο εκκλησιαστικό φρόνημα των αγιορειτών Πατέρων, όπως πάντα ασυμβίβαστο και μαχητικό, εκδηλώθηκε στα νεώτερα χρόνια, στην δεκαετία του 70, μετά την Άρση των Αναθεμάτων μεταξύ Ορθοδοξίας και παπικής αιρέσεως το 1965, επί των ημερών του Οικουμενικού Πατριάρχου κυρού Αθηνάγορου και του Πάπα Παύλου του ΣΤ΄, με την εξέγερση των περισσοτέρων αγιορειτικών Μονών, όλων των Σκήτεων και πολλών κελλιωτών Πατέρων, (μεταξύ αυτών και του αγίου Παΐσιου), και την διακοπή υπ' αυτών της μνημονεύσεως των ονομάτων του κυρού Αθηνάγορου και του διαδόχου του Δημητρίου. Είναι γνωστή επίσης η ομολογιακή και αγωνιστική στάση που τήρησε επί δεκαετίες το Άγιον Όρος στην πορεία των Διαχριστιανικών Διαλόγων και ιδιαιτέρως η σημαντικότερη συμβολή του στην ανάδειξη της χρεοκοπίας των Διαλόγων με τους Μονοφυσίτες στην δεκαετία του 90.

Ωστόσο είναι επίσης γνωστή και η ένοχη σιωπή, δυστυχώς, που ακολουθούν εδώ και αρκετά χρόνια όλες σχεδόν οι αγιορειτικές Μονές, με το πρόσχημα της διακρίσεως, πίσω από το οποίο προφανώς κρύβεται ο φόβος και η δειλία. Πρόκειται για την ένοχη σιωπή απέναντι σε μία σωρεία οικουμενιστικών παρεκτροπών από την πλευρά του Οικουμενικού Πατριαρχείου και όχι μόνον. Σιωπή, η οποία συνεχίζεται ακόμη και μέχρι σήμερα, μετά δηλαδή την «Σύνοδο» της Κρήτης.

Είναι εκπληκτικό, άλλα συγχρόνως και τραγικό, το γεγονός ότι το Άγιον Όρος, εδώ και ένα χρόνο περίπου μετά την εν λόγω «Σύνοδο», εξακολουθεί να φοβείται να λάβει επίσημη θέση και να καταγγείλει με θάρρος και ομολογιακό φρόνημα στο Οικουμενικό Πατριαρχείο και σ' όλο τον Ορθόδοξο κόσμο, όσα απαράδεκτα απεφασίσθησαν στην «Σύνοδο» και να εισηγηθεί την απόρριψη, αν μη τι άλλο, τουλάχιστον του κειμένου με τίτλο: «Σχέσεις της Ορθοδόξου Εκκλησίας προς τον λοιπόν χριστιανικόν κόσμον». Πονάει και θλίβεται κανείς, όταν αναλογίζεται ότι αι πάλαι ποτέ διαλάμψασαι για τους αντιαιρετικούς των αγώνες Ιερές Μονές του αγίου Όρους, τώρα έχουν φθάσει σε τέτοια πνευματική καθίζηση, ώστε να μην έχουν το θάρρος και την τόλμη, να πράξουν το αυτονόητο και να μιμηθούντους προκατόχους των.

Την 1η Μαΐου ε. ε., Δευτέρα των Μυροφόρων, πραγματοποιήθηκε στις Καρυές του Άθωνα, έκτακτη Διπλή Σύναξη των Ιερών Μονών του Αγίου Όρους, προκειμένου να συζητηθούν και να ληφθούν αποφάσεις πάνω σε σημαντικά θέματα που αφορούν την αγιορείτικη Πολιτεία, αλλά και γενικότερα.

Με αγωνία περίμενε ο πιστός λαός του Θεού να πληροφορηθεί, αν οι αγιορείτες Πατέρες σ' αυτή τουλάχιστον τη Σύναξη, συζητήσαν και έλαβαν κάποια επίσημη θέση πάνω στην «Σύνοδο» της Κρήτης και τις αποφάσεις που αυτή έλαβε, αφού όπως είναι γνωστό, η εν λόγω «Σύνοδος» αποτέλεσε, ένα παγκόσμιο, όσο και κατ' εξοχήν θλιβερό, εκκλησιαστικό γεγονός, που έχει καταγραφεί στην ιστορία της Εκκλησίας μας. Δυστυχώς δεν ανακοινώθηκε τίποτε και ως εκ τούτου δε γνωρίζουμε, αν συζητήθηκαν οι αποφάσεις της «Συνόδου» της Κρήτης, και πως αυτές αξιολογήθηκαν. Το μόνο που είναι γνωστό μέχρι στιγμής είναι οι συνεχιζόμενοι διωγμοί από τις αγιορείτικες Μονές των κελλιωτών Πατέρων. Οι πατέρες αυτοί βρίσκονται σε απόγνωση, μη έχοντες, που να βρουν φιλοξενία και διαμονή.

Προ ημερών διαβάσαμε στο διαδίκτυο, (ιστ. Ακτίνες), ένα επιτυχημένο σχόλιο του Μοναχού Ιλαρίωνα του Αγιορείτη, ο οποίος σχολιάζει με πολύ εύστοχο τρόπο την Διπλή Σύναξη των αγιορειτών. Ο π. Ιλαρίων παραθέτει στοιχεία και καταλήγει στο συμπέρασμα, ότι τελικά οι επίσημοι εκπρόσωποι των 20 Ιερών Μονών έχουν καταστεί πειθήνια όργανα και θεράποντες του Οικουμενισμού. Φοβάται ότι το θέμα τη «Συνόδου» της Κρήτης συζητήθηκε μεν, όχι όμως για να γίνει κριτική στις αποφάσεις της, αλλά για να αποφασισθεί τι θα γίνει με όσους διέκοψαν το μνημόσυνο.

Γράφει: «Σήμερα, Δευτέρα των Μυροφόρων, μπορεί να είναι μία σημαντική ημέρα για την Εκκλησία μας που χρειάζεται όλοι να προσευχηθούμε να τούς φωτίσουν ο Χριστός και η Παναγία, διότι ακούγεται σ' όλο το Άγιον Όρος ότι η Διπλή Ιερά Κοινότης θ' αποφασίσει την δίωξη των πατέρων που δεν μνημονεύουν τον Οικουμενιστή Πατριάρχη Βαρθολομαίο. Μήπως αυτός ήταν ο λόγος που προ ολίγων ημερών συναντήθηκαν πολλοί Ηγούμενοι και Αντιπρόσωποι στην Ι.Μ. Βατοπαιδίου;

Αυτό ίσως φανερώνει ότι ο Γέροντας Εφραίμ ο Βατοπαιδινός προεξάρχει σ' αυτή την ενέργεια, ίσως μετά την επίσκεψή του στο Φανάρι και αυτό κινεί τον θαυμασμό, πώς μετά την «θαυματουργική» δικαίωσή του από το μεγαλύτερο σκάνδαλο στην ιστορία τού Αγίου Όρους, ν' αγωνίζεται για την καταπολέμηση τού αντιοικουμενιστικού πανορθόδοξου αγώνα, προβάλλοντας την Σύνοδο της Κρήτης θεμελιώδη ως προς την ορθόδοξη πίστη και τούς αντιδρώντες ως αναρχικούς, αντάρτες και βλαμμένους ευλαβείς. Μήπως και η χθεσινή επίσκεψη τού Σιμωνοπετρίτη Ηγουμένου στο Φανάρι έγινε για να λάβει κατευθυντήριες οδηγίες από τον «Μεγάλο Αδελφό» της Εκκλησίας μας;». Είναι, πιστεύουμε, δικαιολογημένοι οι φόβοι του π. Ιλαρίωνος. Οι ηγούμενοι των αγιορειτικών Ιερών Μονών όχι μόνο δεν προέβαλαν κριτικό και ελεγκτικό λόγο κατά των καταφανώς αντορθόδοξων αποφάσεων της «Συνόδου» της Κρήτης, αλλά έκαναν το αντίθετο.

Παρά κάτω γράφει: «Πάντως είναι άξιον απορίας πώς δεν ανησυχούν οι υπεύθυνοι τού Αγίου Όρους, κι αν ανησυχούν, πώς δεν το εκδηλώνουν για όσα συμβαίνουν, όπως η μεγαλοπρεπής εκδήλωση συμπροσευχής στο Κάιρο στις 28/4 με συμμετοχή 3 οικουμενιστών αρχηγών, Πάπα – Κόππου – Οικουμενικού και τόσα άλλα, που συμβαίνουν καθημερινά και τούς ενοχλεί που κάτι φτωχοί μοναχοί εκδηλώνουν την αντίθεσή τους σ' όλη αυτή την παναιρετική παρανομία, που η Ορθόδοξη Εκκλησία την έχει καταδικάσει με αναθέματα, καθαιρέσεις και αφορισμούς (βλέπε Αποστολικούς Κανόνες, Οικουμενικές Συνόδους και Πηδάλιο Ιερών Κανόνων)». Είναι όντως απορίας άξιον πως δεν ευαισθητοποιούνται οι αγιορείτες ηγούμενοι από αυτά, που ανέφερε ο π. Ιλαρίων, για τα οποία αντιδρούν απλοί λαϊκοί, που δεν διαθέτουν θεολογικές γνώσεις, αλλά σωστό και υγιές ορθόδοξο φρόνημα, το οποίο, απ' ότι φαίνεται λείπει από τους αγιορείτες ηγούμενους.

Παρά κάτω φέρνει παραδείγματα μοναχών, άλλων Ορθοδόξων Εκκλησιών, οι οποίοι δεν συμμερίζονται τις αφωνίες των αγιορειτών ηγουμένων και εκδηλώνουν δυναμικά και σύμφωνα με την παράδοση της Εκκλησίας μας την αντίθεσή τους στον κατεδαφιστικό ρόλο της «Συνόδου» της Κρήτης. Γράφει: «Στην Ρουμανία 150 Ιερείς δεν μνημονεύουν τον Οικουμενιστή Πατριάρχη Δανιήλ και τούς καθαιρούν. Και Μοναχές που δεν συμμετέχουν στις Λειτουργίες που μνημονεύετε ο Πατριάρχης τους, αποσχηματίζονται και αποβάλλονται από τα Μοναστήρια τους και το Άγιον Όρος κοιμάται ήσυχια και κτίζει ντουβάρια με τα κονδύλια του ΕΣΠΑ;»! Δεν έχουμε παρά να συμφωνήσουμε μαζί του. Φαίνεται ότι τα ντουβάρια και οι δρόμοι έχουν μεγαλύτερη αξία από την αμώμητη και σώζουσα ορθόδοξη πίστη!

Και καταλήγει με μια αισιόδοξη πλευρά της τραγικής κατάστασης, την οποία βιώνει η Εκκλησία μας τον τελευταίο καιρό: «Ωστόσο ίσως θα είναι ευεργετικό να διωχθούν οι ομολογητές πατέρες, όπως διώχθηκαν οι άγιοι κολλυβάδες Πατέρες, για να κατηχηθεί το ποίμνιο του Χριστού και να φουντώσει ο αντιαιρετικός αγώνας μέσα στους κόλπους της Ορθόδοξης Εκκλησίας του Χριστού. Αμήν, γένοιτο»! Προφανώς, ο Θεός, ο οποίος περιποιείται την Εκκλησία Του, «δια του ιδίου αίματος» (Πραξ.20,28), χρησιμοποιεί την αμετανοησία ορισμένων ανθρώπων για να επιτελέσει τη σωτηρία των πολλών. Εν προκειμένω, οι διωγμένοι αγιορείτες και όχι μόνον, μοναχοί και κληρικοί, θα γίνουν οι γοερές κραυγές της Ορθοδοξίας μας, οι οποίες θα μπορέσουν να ξυπνήσουν από τον «μακάριο» πνευματικό τους ύπνο πολλούς λαϊκούς πιστούς, οι οποίοι περιμένουν να δουν στα πρόσωπά τους νέους Γρηγορίου Παλαμάδες και Μάρκους Ευγενικούς.

Περαίνοντας το σχόλιό μας στην έκτακτη διπλή σύναξη των αγιορειτικών Ιερών Μονών, κάνουμε ύστατη έκκληση στους αγιορείτες ηγουμένους και με ειλικρίνεια, ταπείνωση, αγαθή προαίρεση και τον προσήκοντα σεβασμό τους παρακαλούμε: Άγιοι Καθηγούμενοι. Αγωνιστείτε να φανείτε αντάξιοι των προκατόχων σας και να σταθείτε στο ύψος των τραγικών περιστάσεων, που βιώνει σήμερα η Εκκλησία μας. Οι πολυάριθμοι αγιορείτες μάρτυρες και ομολογητές, οι υπέρ της αληθείας μαρτυρήσαντες, Σας δείχνουν τον δρόμο, που πρέπει να ακολουθήσετε. Ο δρόμος αυτός είναι μεν δύσκολος και ανηφορικός, γεμάτος θλίψεις, διωγμούς και στερήσεις, αλλά οδηγεί στην αιώνια δόξα και χαρά της βασιλείας των ουρανών. Μην προτιμήσετε τις ανέσεις, τις ευκολίες και την πρόσκαιρη δόξα του ηγουμενικού Σας αξιώματος.

Μη συμπορευτείτε με τους σύγχρονους εκκλησιαστικούς ηγέτες, Πατριάρχες και αρχιεπισκόπους, που έχουν διαβρωθεί από την παναίρεση του Οικουμενισμού και εγκωμιάζουν την «Σύνοδο» της Κρήτης. Δεν αγνοούμε το καθήκον σας να φροντίσετε για την διατήρηση των προνομίων του αγίου Όρους και των μετοχίων του, καθώς και την προσπάθειά Σας για την εξασφάλιση των αναγκαίων πόρων για την συντήρηση των μοναχών, των φιλοξενουμένων και των κτιριακών συγκροτημάτων και κειμηλίων της Ιεράς Μονής Σας.

Όμως πάνω από τα πάσης φύσεως αγιορειτικά προνόμια, πάνω από κάθε άλλη υλική φροντίδα και μέριμνα, έχετε πρώτιστο χρέος και καθήκον, να διαφυλάξετε ως κόρη οφθαλμού και έναντι πάσης θυσίας την ακεραιότητα της Ορθοδόξου πίστεως. Μη διστάσετε λοιπόν να θυσιάσετε τα πάντα, ακόμη και το ηγουμενικό Σας αξίωμα, εάν χρειασθεί, στον αντιαιρετικό Σας αγώνα κατά του Οικουμενισμού, ο οποίος παρασύρει στην αίρεση χιλιάδες ανυποψίαστους πιστούς, με τα ωραιοποιημένα, (δαιμονικής προελεύσεως), συνθήματα της αγάπης, της ειρήνης, της συναδελφώσεως των ανθρώπων, μέσω της καταλαγής, συνεννοήσεως και εν τέλει ενώσεως των αιρέσεων και των θρησκειών!

Υψώστε το ανάστημά Σας και διακηρύξτε με θάρρος και ομολογιακό φρόνημα προς πάσαν κατεύθυνση ότι η «Σύνοδος» της Κρήτης ήταν μια «Σύνοδος», που δεν τήρησε τους αγίους και Ιερούς Κανόνες και δεν βάδισε στα ίχνη των αγίων Θ΄ Οικουμενικών Συνόδων, διότι δεν κατέγνωσε τις υφιστάμενες εν χώρω και χρόνω Αιρέσεις. Τι τραγικότερο από αυτό; Η Ορθόδοξος Καθολική Εκκλησία να μην καταγιγνώσκει τις Αιρέσεις! Ίλεως γενού ημίν Κύριε!!! Έτσι μόνο θα μπορέσετε την ημέρα της Κρίσεως να σταθείτε στεφανωμένοι με αμάραντα στεφάνια δόξης δίπλα στους αγίους οσιομάρτυρες τους επί πατριάρχου Βέκκου μαρτυρήσαντας και όλους τους ομολογητάς της πίστεώς μας. Αμήν».

<http://www.vimaorthodoxias.gr/mitropoleis/anandri-epithesi-se-igoumenous-tou-agiou-orous-apo-tin-mitropoli-peiraios/>